Prezenta lucrare conține _____ pagini

Numele:.....
.....
Inițiala prenumelui tatălui: .....
Prenumele:.....
.....
Școala de proveniență: .....
.....
Centrul de examen: .....
Localitatea: .....
Județul: .....

Nume şi prenume asistent	Semnătura

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2024 – 2025

Limba și literatura română

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Subiect preluat de pe plusedu.ro

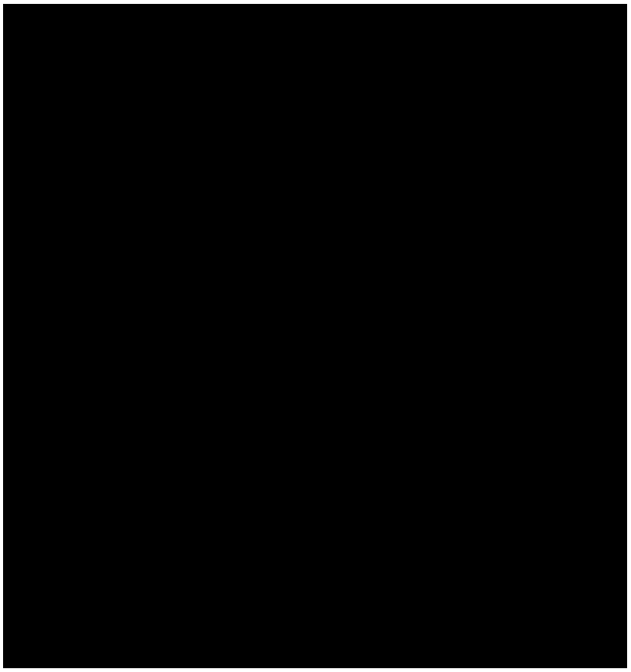

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

SUBIECTUL I **(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Au înflorit magnoliile albe de sub ferestre. Deși stăm la etajul șapte, le văd foarte bine. Sunt doi copaci. Mama spune că unul este mai tânăr și altul mai bătrân. De aceea nu înfloresc chiar deodată, nici chiar la fel de mult. [...] Oricum, toată povestea asta nu durează decât trei, patru zile, așa că stau cu coatele proptite pe pervaz și mă uit. Fac fotografii cu telefonul. Am treisprezece ani şi, din câte mi-am dat seama până acum, sunt pasionată de fotografii și de plante.

Anul trecut, tata mi-a cumpărat un aparat de fotografiat Fuji, cu care pot mări și de zece ori o petală de magnolie – adică să mă apropii de ea mai mult decât dacă aş locui la etajul trei. Cu toate astea, acum fac poze cu telefonul. Mă cam feresc de tata, el spune că fotografiile făcute cu telefonul nu-s fotografii. [...]

Și deodată îmi dă prin minte că, de fapt, copacul cu florile trecute nu e neapărat cel mai bătrân dintre cei doi. Poate că, dimpotrivă, copacul tânăr înflorește mai repede. Dar mama trebuie să știe când au fost plantate magnoliile. Numai că să pun întrebarea ar însemna să las pervazul, să las fotografiile, să ies din camera mea. Și asta nu vreau. Mi-e bine aici. [...]

Cred că trebuie să fie îngrozitor să locuieşti mai jos de etajul patru. Să nu vezi apusul, păsările, lumina diferită din fiecare seară. Da, dar cine știe cum se văd de acolo magnoliile...

Însă, indiferent la ce etaj locuiești, bănuiesc că la fel te strigă mama la masă la șapte, când încep ştirile.

— Serena!

Şi dacă nu răspunzi din prima, poți să fii sigură că a doua oară te strigă de două ori.

— Serena! Hai odată, Serena!

Aşa că închizi fereastra, pui telefonul pe birou.

— Și spală-te pe mâini înainte să vii!

Iar tu sigur că te duci la baie să te speli pe mâini, fiindcă:

— Pe tastatura computerului şi pe telefon sunt cele mai multe bacterii din toată casa. [...]

Aşadar, mă supun. Mama, tata și eu. Stăm cu toții la masa din sufragerie și luăm cina, în timp ce ne uităm la știri. Eu, de fapt, nu prea mă uit. [...] Dar iată că astăzi ştirea cu animalele se dă mai devreme. Nu mai e furată de pe internet. E de la noi. Pare și proaspătă. E singura știre la care tăcem cu toții. Tata a rămas cu o ceapă verde în mână. Mama se joacă în farfurie cu un cuțitaş de brânză. Ascultăm reportajul despre singurul cimpanzeu de la grădina zoologică din Băneasa. Vedem imagini. Oftăm. Zâmbim. Iarăși oftăm. Ştiu bine locul ăsta, mergem acolo de două, trei ori pe an. În treisprezece ani de viaţă, asta înseamnă ceva. Și știu animalul despre care se vorbeşte la televizor. Un cimpanzeu cu barba albă. Habar n-am avut că îl chema Thor. [...] Pe condor nu l-au arătat. Dar eu îl știu foarte bine. E o pasăre mută. Stă pe-un munte în miniatură, construit din bolovani, şi se joacă cu un băţ. Mută și eu, mă retrag în camera mea, de unde n-o să mai ies toată seara. Mama și tata au hotărât, zâmbind visători, în timp ce strângeau farfuriile, că duminică mergem la zoo. [...] Descarc fotografiile. Sting calculatorul. Îmi fac patul, încerc să citesc dintr-o carte. Dar rămân cu privirea pierdută între rânduri. [...]

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Cum de n-am ştiut că pe cimpanzeu îl cheamă Thor? În camera mea, proptită în perne, cu muzică în căştile albe, întrebările curg. Şi oare toate animalele de la zoo au nume? Are şi condorul un nume? Ce înseamnă „cel mai bătrân”? [...] A plouat toată noaptea. Am auzit stropii şi-n somn, răpăind pe pervaz. Apa şiroind în burlanele din curtea interioară. Dar iată că dimineața e soare.

Mergem la zoo. Mi-am pus blugii preferați, un tricou, jacheta de piele și baschetii verzi. Îi aştept la uşă, îmbrăcată, încălţată.

— Aparatul foto nu-l iei?

Normal că l-am luat.

Am şi făcut câteva fotografii pe fereastră. Magnoliile sunt deja cafenii în copacul pe care-l bănuiesc mai bătrân.

Ajungem la grădina zoologică cu autobuzul luat de la Piaţa Romană, ca de obicei. [...]

E soare, dar o adiere încă rece scutură florile albe din copaci. Petalele o iau în stoluri în sus, surprinse de pala de vânt, apoi coboară și se alătură suratelor lor de pe alei, de pe gardurile vii, de pe bănci. Uneori nici nu simţi vreo adiere, dar petalele continuă să se desprindă și să cadă. De parcă ar exista adieri pe care le simt doar florile, nu și oamenii.

Veronica D. Niculescu, *O vară cu Isidor*

Textul 2

— Bagă de seamă, mi-a spus George Topîrceanu. E pui de lup! [...]

Ca totdeauna, mama s-a uitat cam lung: atâta ne mai lipsea! Găzduiam într-o colivie două gaiţe şi-l ţineam şi pe Black, cel mai bleg şi mai mâncăcios dintre prepelicari* şi, pe deasupra, mare haimana... Dar, ca totdeauna, mama n-a zis nimic. A zâmbit, închipuindu-şi cum o să umblăm prin vecini, căutând lupul când o va lua razna... [...]

După ce l-am aşezat în cuşca lui improvizată, pe fân moale, puiul de lup s-a mai liniştit. George Topîrceanu a plecat acasă, mort de oboseală: îi dăduse de lucru dihania. Peste noapte, „lupul” a început să latre la lună. Țăcănea grăbit, apoi se tânguia subțirel, prelung şi jalnic.

— Mi se pare mie că lupul vostru e vulpe toată ziua! a râs de noi tata, a doua zi.

Peste vreo săptămână, l-am găsit dimineața cu ghearele tocite și însângerate. Încercase să rupă plasa de sârmă. George Topîrceanu mi-a cerut repede tinctură de iod, vată și pansament. Și, curios, sălbăticiunea a stat liniştită până i-a bandajat toate patru labele betege.

— Vezi dacă n-ai fost cuminte? îl certa George Topîrceanu. Uite, acum parcă ești motanul încălțat! [...]

Se apropia vremea când trebuia să plecăm, ca în fiecare vară, la mănăstire. Da, dar ce facem cu puiul de vulpe?... [...] Atunci, George Topîrceanu a hotărât:

— Îl luăm cu noi!

Și l-am luat, într-o colivie pentru sticleți*, în care ar fi încăput numai bine fără coadă. În tren a fost cuminte. [...]

De a doua zi, puiul de vulpe a fost una dintre atracțiile Mănăstirii Neamțului. Mergea cu noi la plimbare, cu zgardă și curelușă, ca un cățel. Părea așa de mic și de umilit sub poala pădurii înalte de brad! Numai coada mai era de el.

Toată lumea îl mângâia – de la distanță – și-i aducea pachetele de oase. [...]

După ce ne-am întors la Iaşi, vulpoiul a început a slăbi văzând cu ochii. Creştea prea repede, tăişul rău i se aprindea tot mai des în ochi și începea să răspândească miros pătrunzător de sălbăticiune. [...]

Ne-am hotărât să-l ducem la pădure, sus, pe dealul lui Păun. În trăsură, puiul stătea liniştit, cu botul pe genunchii mei şi cu ochii închişi.

— Eu cred că înțelege, zicea George Topîrceanu. Şi poate că-i pare rău... mai ştii?

Ne-am coborât din trăsură în marginea pădurii, acolo unde drumul o ia în sus, spre Chetrărie. Am ales locul anume: erau pe-acolo câteva case, cu câteva cotețe... Puiul mergea între noi ca un căţelandru cuminte, fără să întindă curelușa. I-am simțit bătăile grăbite ale inimii. Apoi, încet, i-am desfăcut zgărduța... A scuturat din cap cu neîncredere, apoi s-a depărtat puțin. [...] Cu botul în vânt adulmeca aerul umed. Parcă încerca să-și aducă aminte de ceva de demult... Și fără veste a pornit-o drept înainte, cu coada roșie întinsă orizontal în urma lui. S-a dus.

Otilia Cazimir, *Pui de vulpe*, în vol. *Amintiri despre G. Topîrceanu*

**prepelicar* – câine de vânătoare
**sticleți* – mică pasăre cântătoare

A.

1. Notează, din textul 1, doi termeni din câmpul lexical al *vestimentației*. **2 puncte**

_____

_____

Subiect preluat de pe plusedu.ro

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**
Familia Serenei locuiește într-un bloc, la etajul
a. doi.
b. trei.
c. patru.
d. șapte.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1. **2 puncte**
Thor este numele
a. unei stații de autobuz.
b. unui cimpanzeu de la zoo.
c. unui condor de la Băneasa.
d. unei mărci de aparat foto.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2. **2 puncte**
Puiul își rănește labele
a. în propria zgardă.
b. într-un geam spart.
c. într-o creangă de brad.
d. într-o plasă de sârmă.

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a marca dacă acesta este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Textul 1

Enunțul	Adevărat	Fals
Serena are treisprezece ani.		
Tatăl îi recomandă Serenei să facă poze cu telefonul.		
În dimineața în care familia merge la Băneasa, plouă torențial.		

Textul 2

Enunțul	Adevărat	Fals
Black este un motan.		
În călătoria spre Mănăstirea Neamțului, nu este luat niciun animal.		
Când crește, puiul de vulpe este lăsat liber la marginea pădurii.		

6. Transcrie, din secvența următoare, două figuri de stil, pe care le vei preciza: „E soare, dar o adiere încă rece scutură florile albe din copaci. Petalele o iau în stoluri în sus, surprinse de pala de vânt, apoi coboară și se alătură suratelor lor de pe alei, de pe gardurile vii, de pe bănci”. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

8. Crezi că a avea un animal implică multă responsabilitate? Motivează-ți răspunsul, în 50-100 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

9. Asociază fragmentul din opera literară „O vară cu Isidor” de Veronica D. Niculescu cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50-100 de cuvinte, o valoare comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Conțin diftong ambele cuvinte din seria:
a. „atracțiile”, „tăișul”.
b. „birou”, „construit”.
c. „coada”, „mergea”.
d. „numai”, „tânguia”.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

2. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Seria care cuprinde doar cuvinte derivate cu sufix diminutival este:
a. „cățelandru”, „retrag”.
b. „subțirel”, „cafenii”.
c. „ghearele”, „sticleți”.
d. „pachețele”, „curelușa”.

3. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Sensul secvenței subliniate în enunțul „Habar n-am avut că îl chema Thor” este:
a. a nu îngriji.
b. a se mira.
c. a nu ști.
d. a poseda.

4. Încercuiește litera corespunzătoare răspunsului corect. **2 puncte**
Sunt omonime ambele cuvinte subliniate din seria:
a. „sălbăticiunea a stat liniștită până i-a bandajat toate patru labele.”; „În tren a fost cuminte”.
b. „se apropia vremea când trebuia să plecăm”; Era supărat că nu putea să vină la serbare.
c. „tăișul rău i se aprindea tot mai des în ochi”; Aragazul cel vechi se aprindea foarte greu.
d. „trebuia să plecăm, ca în fiecare vară, la mănăstire”; Ana este vară primară cu Andrei.

5. Selectează, din secvența următoare, trei verbe la timpuri diferite ale modului indicativ, pe care le vei preciza: „Uite, acum parcă ești motanul încălțat! [...] Se apropia vremea când trebuia să plecăm, ca în fiecare vară, la mănăstire. Da, dar ce facem cu puiul de vulpe?... [...] Atunci, George Topîrceanu a hotărât.”. **6 puncte**

Verbul	Timpul verbului

6. Alcătuiește o propoziție afirmativă, în care pronumele personal „eu” să fie atribut (1), și o propoziție negativă, în care substantivul comun „motan” să fie complement direct (2). **6 puncte**

(1)

(2)

Subiect preluat de pe plusedu.ro

7. Transcrie propozițiile subordonate din fraza următoare, precizând felul acestora: „Mama și tata au hotărât, zâmbind visători, în timp ce strângeau farfuriile, că duminică mergem la zoo." **6 puncte**

8. Completează enunțurile următoare cu forma corectă a fiecărui cuvânt indicat în paranteză, reprezentând mesajul unui membru al echipei de voluntariat pentru protecția animalelor. **6 puncte**

I-am spus _____ (*Denisa*, cazul dativ) că suntem _____ (*mândru*, masculin, plural) de acești noi _____ (*membru*) ai echipei. Proiectele _____ (*creat*) de către elevii _____ _____ (*care*, cazul genitiv) idei s-au dovedit utile sunt premiate.

SUBIECTUL AL II-LEA (20 de puncte)

Scrie, în 80 – 120 de cuvinte, rezumatul textului 1.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:
- conținutul compunerii – 12 puncte;
- redactarea compunerii – 8 puncte (coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudinea gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; ortografia – 2 puncte; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitatea – 1 punct).

Notă! Rezumatul nu va fi precedat de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care rezumatul are minimum 80 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro